

tering, afprøvning, analyse, forandring, reparation, vedligeholdelse og rengøring samt konstruktion og formgivning af varer. Vanskelighederne ved det bestående system vedrører bl. a. afgrænsningen af, hvornår en arbejdsydelse skal karakteriseres som fremstilling af en vare, og hvornår den skal karakteriseres som montering eller reparation af en vare. Det er i mange tilfælde vanskeligt at afgøre, om der foreligger afgiftspligtig fremstilling af en vare eller afgiftsfri montering af varer til et større samlet anlæg. På samme måde kan det volde vanskeligheder at afgøre, om en reparation er så omfattende, at den må karakteriseres som fremstilling af en ny vare med anvendelse af de gamle materialer. Disse vanskeligheder vil forsvinde, når alle arbejdsydelser på varer inddrages under afgiftspligten. For erhvervsvirksomhederne vil det være en væsentlig fordel at kunne beskatte de samlede fakturabeløb i alle tilfælde i stedet for at skulle udskille nogle fakturaer eller dele af en enkelt faktura som værende betaling for afgiftsfri monterings- eller reparationsydelser.

Blandt ydelser, der foreslås omfattet af afgiftspligten, er dernæst optaget udlejning af varer. En sådan afgiftspligt må anses som hensigtsmæssig, når alle arbejdsydelser på varer bliver afgiftspligtige, bl. a. fordi udlejningen ofte finder sted fra virksomheder, der fremstiller eller reparerer varer. Hertil kommer, at det under en merværdiafgift vil være den eneste mulighed for at undgå dobbeltbeskatning af erhvervsvirksomheder, der ikke selv ejer deres maskiner og andet driftsmateriel, men lejer det hos fabrikanten eller importøren.

Ifølge punkt c omfatter afgiftspligten arbejdsydelser på jord, bygninger og anden fast ejendom, herunder jordbearbejdning, udgravning, planering, opførelse, ombygning, reparation, vedligeholdelse og rengøring. Denne bestemmelse indebærer bl. a., at byggevirksomhed som sådan omfattes af afgiftspligten, og at der skal svares afgift ikke alene af byggematerialerne, men også af arbejdsydelserne ved arbejdets udførelse. Reglen får betydning ikke alene for bygning, men også for andet arbejde på fast ejendom, herunder anlægsarbejder af enhver art, og gælder såvel ved nyopførelse af fast ejendom som ved ombygnings-, reparations- og vedligeholdelsesarbejder på fast ejendom og tilhører hertil. Alle virksomheder inden for byggesektoren skal derfor registreres og svare afgift.

Den gældende omsætningsafgift omfatter ikke fast ejendom, og den, der opfører fast ejendom, er derfor ikke registreret for dette arbejde. Virksomheder, der til brug ved opførelse af fast ejendom fabrikmæssigt eller værkstedsmæssigt fremstiller

eller bearbejder byggematerialer eller bygningsselementer, er derimod registreret for denne fremstilling og svarer afgift af de fremstillede eller bearbejdede varer på grundlag af værdien ved udleveringen fra fabrik eller værksted.

Den gældende form for beskatning på byggeområdet er behæftet med forskellige ulemper, som det ikke er muligt at fjerne under et afgiftssystem, der knytter afgiften alene til byggematerialerne. Blandt ulemperne ved det eksisterende afgiftssystem skal nævnes, at det indebærer en hårdere beskatning af det præfabrikerede byggeri end af det traditionelle byggeri. Dette hænger sammen med, at afgiften ikke omfatter den del af byggearbejdet, der udføres på selve byggepladsen. Afgiftsbelastningen må derfor vokse med den grad af præfabrikation, der anvendes, idet præfabrikationen netop er karakteriseret ved, at omkostningerne ved byggeriet flyttes fra byggeplads til værksted eller fabrik. En anden ulempe ved det nugældende system er, at det kan volde håndværkerne vanskeligheder at opgøre værdien af værksted af de fremstillede eller bearbejdede byggematerialer. Denne værdi fremgår nemlig ikke af håndværkerens regning til bygherren.

De nævnte ulemper ved et afgiftssystem som det nugældende kan kun afhjælpes ved, at byggevirksomhed som sådan inddrages under afgiftspligten. Dette giver yderligere den fordel, at dobbeltbeskatningseffekter på byggeriet undgås, idet afgiften på byggevirksomhedernes indkøb kan fradrages som indgående afgift hos disse virksomheder. Tilsvarende kan afgiften på byggeri udført for registrerede virksomheder (f. eks. industri- og landbrugsvirksomheder) danne grundlag for fradrag for indgående afgift hos bygherrene. I overensstemmelse med merværdiafgiftens princip afskaffes derved dobbeltbeskatning for de registrerede virksomheder.

Foruden afgiftspligt på egentligt byggeri medfører bestemmelserne i punkt c også afgiftspligt for arbejde på fast ejendom i øvrigt, herunder arbejdsydelser i forbindelse med anlægsarbejder i form af veje, kloakanlæg, havne, broer, jernbaner m. m. Afgiftspligten omfatter endvidere arbejdsydelser på jord. Dette betyder, at markarbejde som f. eks. pløjning foretaget af maskinstationer underkastes afgiftspligten. Tilsvarende gælder anlæg og vedligeholdelse af haver.

Endelig omfatter forslaget afgiftspligt for rengøringsarbejder på fast ejendom, herunder rengøring af lokaler.

Punkt d indeholder bestemmelse om, at projekteringsarbejde og anden teknisk bistand i for-